

Града. Недѣй имай грижа, рече му учителя, ако това така е, както ты ми го предстаоявашъ, ся обѣцавамъ, какъ ще ся погрыжа за баща ти да му ся дава сѣкоя година по пять стотынь сребренници. И понеже редители те ми са толко злополучни, и сиромаси, земли тѣя три златицы за слу, чайны те ти иждивленія. И азъ ще проводя на баща ти мздовозданіе то за половинъ година напредъ. Но о! Господине! рече младый момакъ, понеже имате намѣреніе да пратите на Баща ми сребренници, пратите молимъ ви, и три те тѣя златицы: азъ имамъ сичко то оноа, което желая и не ми са потребни, но бы са были весма потребани на баща ми за да препитава прочіи те си чада.

Благоговѣйните сынове.

Въ едно страшно землетресеніе въ островъ Сицилія, кое то быва отъ време на време, отъ огненнодушна та планина Етна, кое то много пути ся случи, и ся случавя да причинява на тамошны те жители голѣмъ страхъ. За да отбѣгнать тая всепогубителна случка отъ страшыи те пламены, и Лава, коя то тече по сичка та планина, и сички те бѣгать отъ тая страшна пламенна Рѣка и зема съ себе си. Какво то суди многоцѣнно. Въ таявая една случка двойца богати братья, отъ които единъ ся именуваше Анапія, а другій Амфиномосъ, кога ся советуваха що отъ нихно то имѣніе да земать, си докараха на умъ везану